

A pannfalvi Juhászok találkozója

Dr. George Berzsenyi, Milwaukee, Wisconsin, Amerikai Egyesült Államok
(gberzsenyi@gmail.com)

Cikkem fő célja, hogy egy családi találkozó megrendezése kapcsán írjak e találkozók fontosságáról, a megrendezésükkel járó nehézségekről, valamint a programról is. Ez utóbbi ugyanis nagyban befolyásolja azt, hogy folytatódnak-e a találkozók, miként érintik azok a család életét, és miképpen vezethetnek oda, hogy más családok is kedvet kapjanak hasonló összejövetelek megrendezéséhez.

A cikkben igyekszem felhasználni több kedves ismerősöm reagálását kérdéseimre, amelyekben saját családi találkozóik tapasztalatai, tanulságai felől érdeklődtem. Bár korábban is leveleztem velük, legtöbbször még nem találkoztam személyesen.

1. Mik voltak találkozó(i)tok legfontosabb célkitűzései, azaz, Mire jó egy családi találkozó?
2. Hányan voltak találkozó(i)tokon?
3. Mi volt a program? Erről kérlek, írjatok egy kicsit bővebben.
4. Volt-e külön foglalkozás a gyerekekkel?
Miből állt az a program:?
5. Egy vagy több-napos volt találkozótok?
6. Mi az amit másként csinálnál ha megint rendeznél egy találkozót, azaz, Mik a tanácsaitok olyanoknak, kik nem rendeztek még találkozókat?

Előre kell bocsájtanom, hogy kicsi korom óta tudok az egyházasberzsenyi Berzsenyi család 1940-es előkészítő, majd 1941-es nagyobb találkozójáról, melyekről távoli, de annál kedvesebb unokasógorom Gyimesi Imre írt ezen kiadvány első számában¹. A Berzsenyi család több korábbi informális találkozójáról is van tudomásom. A költő Berzsenyi Dániel szinte valamennyi nagyobb szabású ünneplése összeterelte a kiterjedt rokonságot is. Így volt ez 1860-ban is, amikor a niklai temetőben a Vármegye adakozásából felállították a nagy obeliszket; így volt Szombathelyen, amikor 1895-ben a költő szobrát leplezték le, és így 1926-ban Niklán is, amikor lakóházának falán emléktáblát helyeztek el. Édesanyám, a költő dédunokája, mesélte, hogy az utóbbi alkalommal nem csak a házban és az udvaron, de még a kertben is teríteni kellett asztalokat a mindenfelől összegyűlt Berzsenyi rokonok részére.

¹ Gyimesi Imre, Berzsenyi családi találkozók, Matrikula, 1.1 (2011), 29-33

Az itt látható fénykép egyrészt feleleveníti azt az ünneplést, másrészt bemutatja Juhász nagyanyámat, Berzsényi Sándor özvegyét, ki még ötvenegynéhány évével is Somogy egyik legszebb asszonya volt. Ő áll Albrecht főherceggel a nemzeti színű zászló mögött, melyet az alkalomra ő maga himzett, és ő az aki engem pannfalvi Juhász leszármazottá avatott.

Találkozóról, általában

Többszörösen megkönnyíti a rokonság felkutatását, és ezzel megnöveli a várható jelentkezők számát, ha van a családban egy kimagasló ős, akinek a vonzereje összeköti a szerteágazó rokonságot. Berzsényi Dániel nimbuszának köszönhetően sikerült mintegy 150 rokont összeverbuválnunk mindhárom, 2005 óta rendezett Berzsényi találkozónkra. Ám apám családjának a párhuzamosan rendezett találkozóira, illetve a még gyakrabban rendezett Svastits találkozókra már sokkal kevesebben jöttek el, és ugyanezt tapasztaltuk az idei Juhász találkozó alkalmával is.

Fontos kérdés, hogy törekedjünk-e minél nagyobb számú résztvevőre a találkozóinkon? Válaszom: igen, mert fontos, hogy mindenki érezze a család súlyát, mennyiségi erejét. Félő, ha kisebb számú a gyülekezet, akkor többen elmaradnak, mert nem találnak kedvükre való rokonokat, így - egy idő után - a találkozók néhány 'hasonszórú' rokon összejövetelévé zsugorodnak.

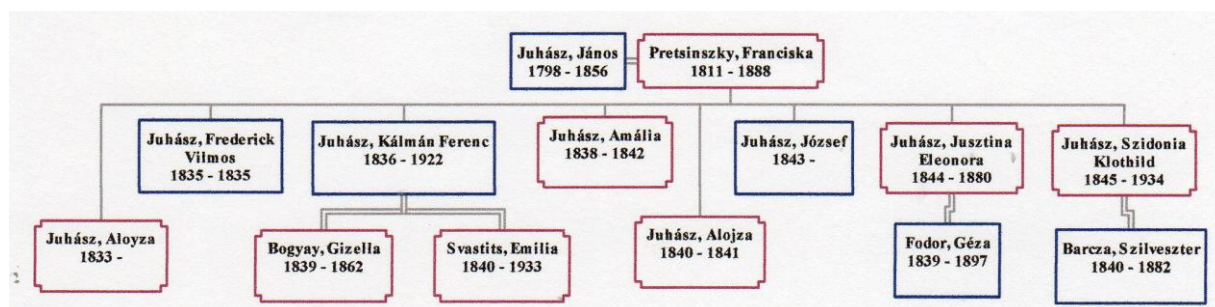
A résztvevők nagyobb száma ugyanakkor azzal is járhat, hogy a közelebbi rokonok egymásra lelnek, és látszólag elzárkóznak attól, hogy távolabbi rokonaikat is megismerjék. Ezért fontos, hogy ha

kell, akár „művi úton”, de szétválasszuk a kezdetben kialakuló csoportokat. Ezt lehet úgy tenni, hogy kor szerint egy asztalhoz ültetjük a 80 év felettieket, a 70 és 80 év közöttieket, a 65 és 70 közöttieket, stb. Meg lehet kérni a résztvevőket arra, hogy úgy válasszanak asztalt, hogy ott egyetlen ismerősük se akadjon. Felhasználhatjuk a keresztnévek alfabetikus sorrendjét is, és akként egy asztalhoz ültetni a Jánosokat, egy másikhoz a Katalinokat stb. Minthogy Magyarországon (Amerikával ellentétben) továbbra is ünneplik a névnapokat, az is nagyszerű 'icebreaker' lehet. (A 'jégtörő' kifejezés arra vonatkozik, hogy általa feloldódik a kezdeti merevség a tagok részéről.) A művi szétválasztásra egyébként kisebb létszám esetén is szükség lehet, mert minden családban akadnak olyanok, akik együtt jönnek, együtt maradnak, és együtt mennek el a program végén anélkül, hogy másokkal megismerkedtek volna.

Juhász rokonságom

A pannfalvi Juhász családra visszatérve, azzal a családfával kezdem, amelyen az első ismert ősünk Juhász János. Édesanyám egyetlen első unokatestvére, Márta néni (Grafi Frigyesné Juhász Márta) írta róla visszaemlékezéseiben², hogy apja jómódú földbirtokos volt, ki az orosz – lengyel háborút követően befogadta a lengyel Pretszinszky ezredest és családját., Így történt, hogy János az ezredest lányát, Karolinát vette feleségül.

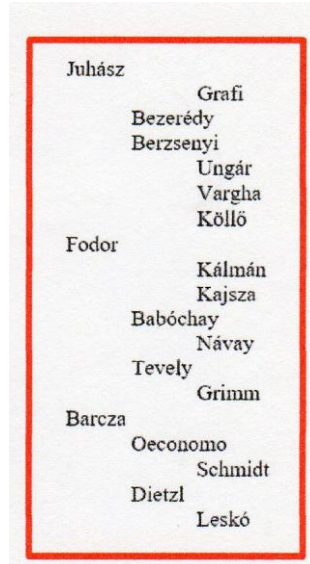
Kutatásaink révén azonban kiderült, hogy az ősanyánk neve nem Karolina, hanem Franciska, valamint az is, hogy Franciska apja a garamszentbenedeki apátság intéző gondnoka volt. Minthogy az ő apja ugyancsak a Felvidéken élt, mint elismert nemes ember, immár azt is kétségbe kell vonnom, hogy lengyel ezredest volt. Az viszont lehetséges, hogy a család eredetileg valóban Lengyelországból származott át magyar földre.

Mint az a fenti családfából nyilvánvaló, Juhász János és Pretszinszky Franciska nyolc gyereke közül mindössze hárman érték meg a felnőtt kort és kötöttek házasságot, így csak három ága van

² Az eredetileg magyarul írt kézirat angol fordítása van tulajdonomban; annak az első oldalát 'fordítom most vissza'.

utódjaiknak. Közülük Kálmán volt az én dédapám, míg Juszti néni Fodor- és Szidi néni Barcza-feleség lett.

A szokásos családfa ábrázolás helyett fentebb most azon családokat mutatom be, melyek a Juhász családba beházasodtak. Itt tehát azok a családnevek szerepelnek, amelyeket a szüleim és a nagyszüleim generációiban viseltek Juhász János utódai és hitveseik, gyerekeik. Az ő családjaikba a következő generációban hat, míg azt követően tíz új család épült be. Az én generációmban még több új család beházasodására került sor, és a folyamat folytatódott a gyerekeim és az unokáim generációiban is. Azokat azonban már nem tüntettem fel, mert talán ennyi is elég annak az érzékeltetésére, hogy mennyire szét tud ágazni egy család hat generáció leforgása során.

A Juhász-találkozó résztvevői, színhelye, rendezői

Sajnos találkozónkon a nagyalásnyi Barcza ágat senki sem képviselte; helyükben Bus Jánosné Barcza Emőke unokahúgom és a 95 éves Schmidt Laci (ugyancsak harmadfokú) unokabátyám üdvözlétét adtam tovább a jelenlevőknek. Az én ágamról is csak a Vargha család néhány tagja vett részt a találkozón, de szép számban voltak jelen olyanok, akik a derecskei Fodor, az adászteveli Tevely, a földéaki Návay, Kálmán és Kajsza névre hallgattak, vagy azon családokhoz tartoztak.

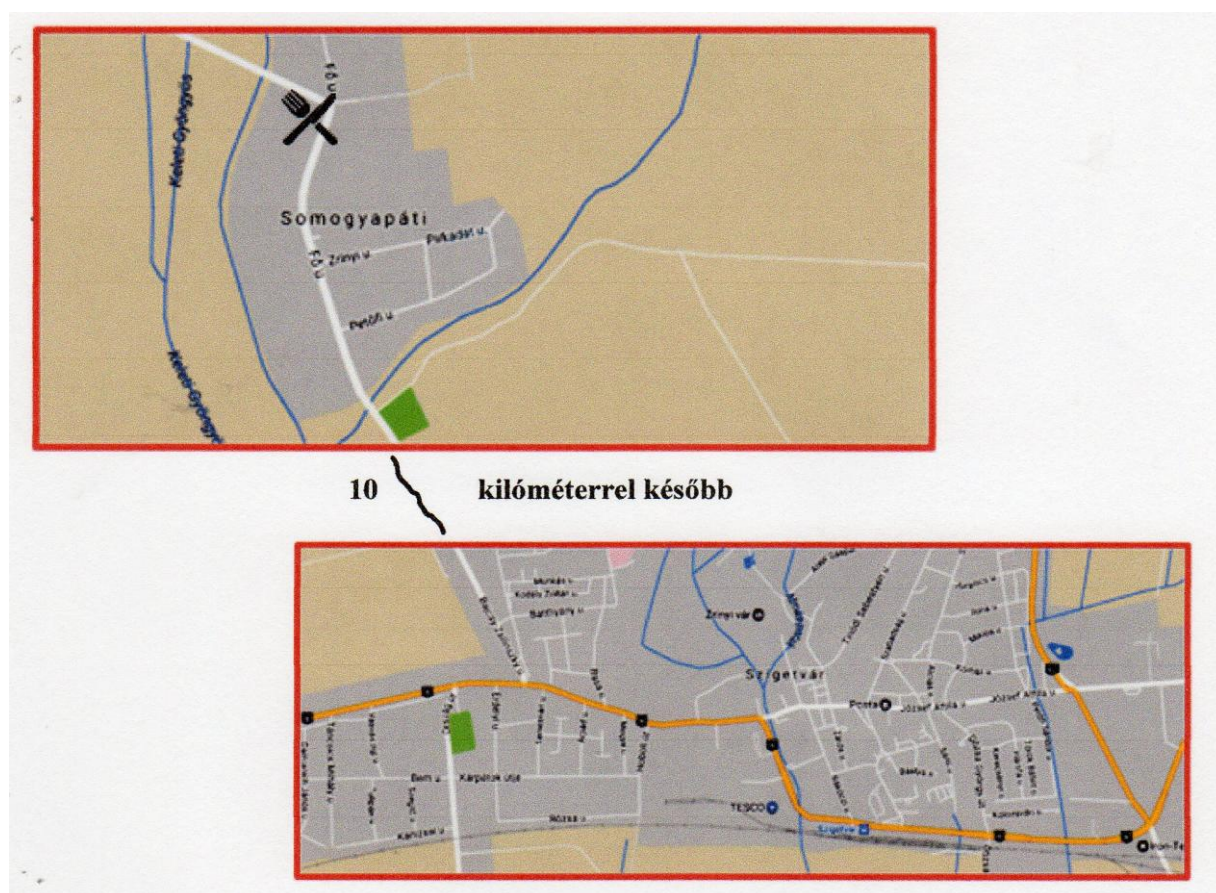
Összesen 46 fő vett részt a találkozón, közülük hét ükunoka, 13 szépunoka, tíz "szebbunoka", öt „mégszebbunoka”. Rajtunk kívül 11 hozzátartozó (férjek, feleségek, stb.) volt jelen. A 'szebbunoka' és a 'mégszebbunoka' kifejezéseket magam kreáltam, javasolva, hogy a 'legszebbunoka' kifejezést tartalékoljuk a következő generáció számára. És talán megfelel majd a 'legeslegszebbunoka' kifejezés is

az ükunokák (azaz, az én generációm) szépunokái részére. Néhányuk talán kissé erőltetett, de még mindig jobb, mint az angolok megoldása, ahol 'grand' a magyar 'nagy' megfelelője, 'great-grand' a 'déd', 'great-great-grand' az 'ük' és 'great-great-great-grand' a 'szép' jelzője. Angolul a 'legeslegszebb' kifejezéshez hét-'great' kellene a 'grand' elé. Megszámolni is sok! Ennél azért mégiscsak egyszerűbb a 'legeslegszebb' jelző...

A következőkben néhány szót ejtek a találkozó helyszínéről, a rendezésről, valamint házigazdáinkról is, minthogy mind a három döntő fontosságú tényező egy-egy találkozót illetően.

A találkozót a Forró család rendezte, azaz Fodor Zoltán, harmadfokú unokatestvérem Gizella leánya (Forró Ferencné) és az ő Norbert fia, a család összes többi tagjának a támogatásával a Szigetvárhoz közeli Dióspusztán. Itt található ugyanis a család tulajdonában lévő Diós Panzió és Kertvendéglő, amelyben nagy, 400 főt befogadó étteremmé alakítható rendezvényterem és 30 fürdőszoba, központi fűtéses 2-ágyas szoba áll a vendégek rendelkezésére.. A létesítmény része a lovaskarám is, amely 32 lónak szolgál otthonául. A panzió elérhetőségét az alábbi térképvázlattal mutatom be (ld. a kés-villa szimbólumot). Leírását azért osztom meg olvasóimmal, mert talán lesznek köztük olyanok, akik ugyancsak szívesen rendeznék találkozóikat Dióspusztán.

A Diós Kertvendéglő honlapja: www.dioskertvendeglo.hu, és a Facebookon is elérhető.

Somogyapáti – Dióspuszta a Zselici Tájegység legészakibb pontja, ahonnan nincs messze a szabadtéri néprajzi múzeumáról híres Szenna, amely 1982-ben [Europa Nostra díjat](#) kapott, és a Zselici Csillagpark sem, ahol a csillagos égbolt, annak minden csodájával a mesterséges, zavaró fényektől mentesen látható. Szigetvár nevezetes vára is a közelben található.

Az előzményeket illetően be kell vallanom, hogy nem az én ötletem volt a találkozó megrendezése, hanem a már említett Gizikéé, akinek Norbert fiával, noha már mintegy hét éve leveleztem, még sohasem találkoztam. Dani fiammal együtt megtett, dunántúli kocsikázásom 2015 nyarán jó alkalomnak tűnt, hogy megismerjem őket. Az egyhetes autóút során Dani fiam többször is fültanúja volt, amint azzal búcsúztam barátaimtól, rokonaimtól: nem valószínű, hogy én még egyszer hazalátogatok. Túl hosszú és fárasztó az út az én koromban, nehéz a hétórás idő-eltolódáshoz hozzászokni. Nehezen bírom a sok futkosást is a nagy melegben, ami ottléteim során szinte sose volt elkerülhető.

Amikor Szigetvárhoz közeledtünk, hogy meglátogassuk Forróékat és Fodor Gini unokanővéremet, Dani arra kért: ne mondjam azt többet. Az ember sose tudhatja, hogy mit hoz a sors. És mit tesz isten: szinte alig léptünk be a házukba, amikor Gizike egyik legelső mondata ez volt: 'Miért nem csinálunk egy Juhász találkozót?' És azzal folytatta: 'Segítenél?'. Ránéztem a fiamra, és azt kellett felelnem: 'örömmel'. És segítettem.

Gizikék persze jól tudták, hogy már két sikeres Berzsényi találkozó megrendezése volt mögöttem, hogy besegíttem a harmadik Berzsényi és az első Vargha találkozó megrendezésbe, valamint, hogy három Svastits találkozón is részt vettem. Ezekről beszámoltam a korábbi cikkekben is^{3,4,5}. Azt is tudták, hogy nagyon kiterjedt a levelezésem, és hogy az a Juhász családot is érinti. Így talán jogos volt az elvárásuk, aminek az elmúlt 2 év során igyekeztem is eleget tenni..

És segített a találkozó a kutatás terén is

Azaz legalábbis abban, hogy ismét felkeltse a lelkesedésemet a kutatás iránt. Amikor a találkozóra készülődtem, megint szembesültem bizonyos hiányosságokkal, amelyek pótlását korábban elhanyagoltam. Szabó Jánosné Fodor Hédi (ugyancsak harmadfokú) unokahúgom segítségével sikerült azonosítanunk Pretsinszky Franciska szüleit, apai nagyszüleit, testvéreit, első férjét, és az első házasságából származó két fiát is, akiknek egyikét Juhász János ükapám nevelte fel. Ő volt alapi Salamon Vince Ferdinánd, aki a keszthelyi Gazdasági Akadémián szerzett diplomát, majd 48-as honvédfőhadnagy, és később a bozóki uradalom rendelkező tisztje volt. Később rátaláltunk Salamon Vince három lányára és egy fiára is, valamint az egyik lány gyászjelentésére, amelyből kiderült, hogy 1964-ben még

³ Dr. George Berzsényi, Berzsényiek a nagyvilágban, Matrikula, 2.1 (2012), 1-13

⁴ Dr. George Berzsényi, A szentlászlói és balatofüredi Vargha család, Matrikula, 4.2 (2014), 1-11

⁵ Dr. George Berzsényi, Svastits-Csertán őseim és rokonságom, Matrikula, 4.4 (2014), 1-11

több Salamon sarj élt. Az újonnan felfedezett fél-unokatestvéreimmel és utódaikkal még nem próbáltam meg felvenni a kapcsolatot.

Fáradhatatlan munkatársam, Gyimesi Imre ezúttal is segített, ugyancsak hasznunkra volt a zalai Szentpéterúr lelkes kutatója, Schandl Piroska barátom, aki kiderítette, hogy Franciska nagybátyja, a kiskomáromi plébános, Pretsinszky Péter Garamszentbenedeken született. Az ottani körzet levéltára (Štátny archiv v Banskej Bystrici) szerény térítés ellenében megküldte a Pretsinszky család anyakönyvi adatait.

Az összegyűjtött adatok alapján megállapítható volt, hogy Pretsinszky Franciska ükanyám 10 gyermeket szült a világra. Elképzelhető, hogy az ő családja karolta fel Juhász János ükapámat, akiről azonban továbbra is csak annyi ismert, hogy Esztergomban született, Kis-Komáromban volt bérlő, és a közeli Kápolnán halt meg. Ott is van eltemetve, míg felesége Pusztakovácsiban. Kálmán dédapám ugyanis beházasodott az ott birtokos várbogyay Bogyay családba, és a feleségének a hozománya révén ő is birtokos lett. Onnan mentek férjhez húgai is. Minthogy Nikla, ahol a Berzsényi család volt földbirtokos, szomszédos Pusztakovácsival, szinte természetes, hogy Kálmán leánya Berzsényi Sándor felesége, vagyis az én nagyanyám lett.

Juhász őseim

A Juhász-ősökre vonatkozólag Márta néni megosztotta velem azt a családi legendát is, mely szerint egyik ősünk várkapitány volt, és amikor török rabságba került, a törökök juhokat őriztettek vele. Kiszabadulását követően megtartotta a ragadvány 'Juhász' nevet, és hozzá adta a 'pannfalvi'-t amikor a király hősiessége elismeréseképpen neki adta ez a falut.

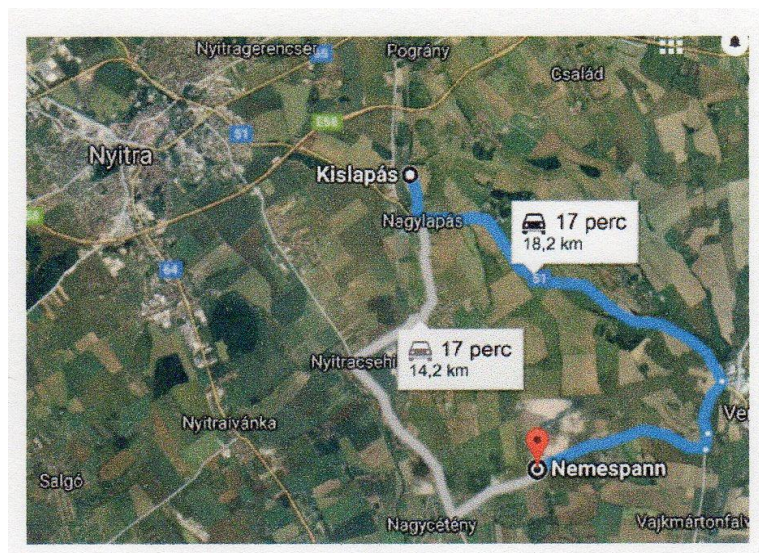
Hinnem kell, hogy ez a legenda valóban 'apáról fiúra szállt' a generációk során, és nem későbbi eredetű. Azaz nem Kempelenről vették át a mi Juhász őseink a legendát, hanem az a család mind-egyik ágában megőrződött. Hédi unokahúgom ugyanis, aki maga is nagy Juhász kutató, rátalált egy hasonló leírásra Kempelen egyik könyvében⁶, ahol viszont Hajas Benedekről szól a hagyomány. Eszerint ő, mint hadi parancsnok török fogságba került, és Érsekújvár pasája juhokat őriztetett vele. Feltételezhetem tehát, hogy a mi Juhász ősünk, akit a törökök fogságba ejtettek, ugyanaz a kislapási Juhász, alias Hajas Benedek, akiről Kempelen azt írta, hogy címeres levele, amit 1596-ban Habsburg Rudolftól kapott, akkor veszett el, amikor ő török fogságba esett. Kempelen szerint Hajas kiszabadulván, 1622 július 6-án II. Ferdinándtól új címeres levelet kapott, valamint adományt Kislapásra, amelybe a nyitrai káptalan iktatta be. Később rátaláltam a címer leírására is⁷, azaz annak latin szövegére, amit Kasza Pali unokaöcsém így fordított le magyarra:

⁶ Kempelen Béla, Magyar nemes családok, Grill Károly Könyvkiadóvállalata, Budapest, 1913, p. 289-290

⁷ Áldásy Antal, A MNM Könyvtárának Címjegyzéke II. Címeres Levelek, 8. kötet, p. 526, kiadja Áldásy József, Budapest, 1942

“Egyenesen álló, halványkék színű katonai pajzs zöld aljzattal, melyben leopárd van, fehér és fekete foltokkal, száj kitéve, nyelv kiöltve, felfelé álló farokkal, első lábai széjjel. Egy olajfa ága a pajzs jobb oldalától a közepe felé áthúzódva látható. A pajzs tetején nyitott katonai sisak gazdag díszítéssel, rajta orrszarvú, mely hasonlóképpen díszes olajágot tart. A sisak tetején jobb felől arany és vörös, a bal felén pedig ezüst és halványkék szalagok, melyek azt a sisakra borulva kellőképpen díszítik.”

Schneider Miklós könyvéből⁸ néhány további információt is megtudtam a családról. Többek közt azt is, hogy a család egyik tagja, Juhász István, nemespanni lakos volt, és leszármazottai részben ott, Nemespannon maradtak, részben átköltöztek Fejér és Esztergom megyékbe. Ez az információ számomra azért is fontos, mert a mi Juhász János ősünk Esztergomban született. Bizonyítottnak látom tehát, hogy Juhász őseim onnan származnak, míg közeli rokonaik, a 'kislapási' előnevet használó Juhászok a közeli Kislapásról.

Miként az a térképen is látható, a két település között légvonalban csak mintegy 10 km a távolság. S minthogy annak idején főleg lóháton vagy kocsival/szánnal, közvetlen összekötő utakon közlekedtek az emberek, a két falu mindössze mintegy 2 órányira volt egymástól.

Természetesen zavaró lehet a több egymással vetekedő, egymást cáfoló előnév - vajon pannfalvi, hajás, vagy kislapási a helyes közülük. Úgy tűnik, mindegyikük használatban volt, gyakran párosítva. Voltak továbbá, akik pánfalvinak, sőt bánfalvi-nak is írták a pannfalvi előnevet. (Juhász Kálmán gyászjelentésén az előnév 'pannfalvi'-ként szerepel.

⁸ Schneider Miklós, Fejér megyei nemes családok, Csitány G. Jenő Könyvnyomdája, Székesfehérvár, 1935, p. 100

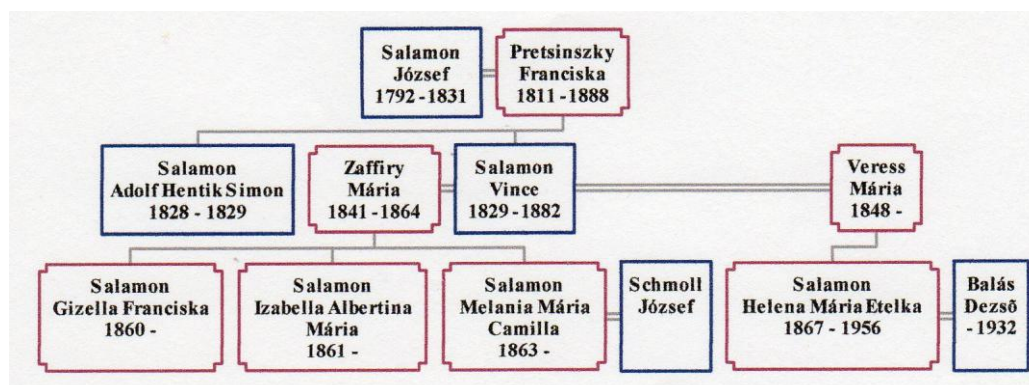
A JuhászFa és a SalamonFa

Leszármazásunk Jánostól a **JuhászFá**-n volt található, amelyet már korábban megosztottam a család tagjaival. Összesen 366-an vagyunk rajta. A **JuhászFa** PDF-változatát, melyen csak a nevek, és (ha tudott) a születés és halál évei szerepelnek, kinyomtattam, és feltettük egy hosszú asztalra, minden jelenlévőt felkérve arra, hogy segítsenek pontosítani a neveket, dátumokat.

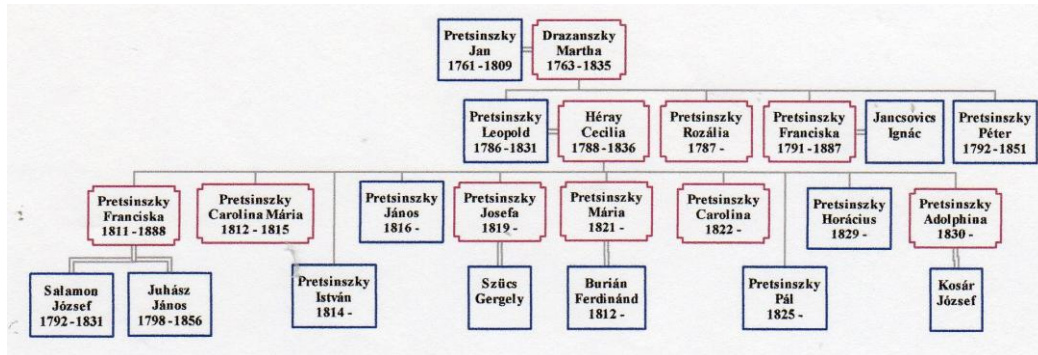

Kedvemre volt, hogy sokan többször is odamentek a négy méter széles családfához tanulmányozandó a rokoni kapcsolatokat. A **JuhászFa** mögé kiterítettük Pretsinszky Franciska ükanyánk családfáját is. Ez utóbbit **SalamonFá**-nak neveztem el, minthogy ükanyám özvegyasszony volt, amikor Juhász János ükapám felesége lett, és Salamon Józseffel való első házasságából is vannak utódai, akik a mi fél-unokatestvéreink. Ezt a családfát a találkozóig még senki sem látta.

Alább a **SalamonFa** két részletét mutatom be. Az elsőn Pretsinszky Franciska és Salamon József utódai láthatók nagyszüleim generációjáig bezárólag, a másodikon pedig ükanyánk nagyszülei és azok utódai vannak feltüntetve.

Mintogy Salamon Vincét Juhász János ükapám nevelte fel, ő úgy tekintett Kálmán dédapámra és hűgaira, mint testvéreire. A gyászjelentésén is úgy hivatkozott rájuk az özvegye. Későbbi utódai mindegyikét még nem sikerült megtalálnom. A tervem az, hogy – ha sikerrel járok - a következő Juhász találkozóra őket is meghívjuk. Addigra remélhetőleg sikerül beírunk a hiányzó évszámokat is.

A találkozó

Csak a legnagyobb elismeréssel tudok írni a rendezésről. A szállás tökéletesen megfelelt az igényeknek, az ételek meleg és finomak voltak, a fogadó- és étkezőterem berendezése tökéletesen alkalmasnak bizonyult arra, hogy a családtagok által hozott tárgyakat is biztonságosan kiállíthassuk. A lelkes, akit barátjaként hívott meg a rendező Forró Norbert, nagyszerűen beszélt, és áldását adta találkozóinkra. Norbert megnyitó szavait követően én szóltam pár szót a családról és a jelenlevő utódokról. A kiváló ebéd után folytatódott a beszélgetés, a kiállított fényképek, dokumentumok és más családi tárgyak megtekintése, és ami a legfontosabb, a barátkozás. Mire az alábbi csoportképhez összegyülekeztünk, szinte mindenki ismerte már a többieket.

A fenti képeket (és további kétszázat) Norbert barátja, a fényképész Soós József készítette. Stúdióját a www.pillanaffoto.hu honlap ismerteti. A képek zömét Norbert feltette a Facebookon létesített 'Juhász Família' oldalára.

Itt említem meg, hogy még az ezredforduló előtt Dióspusztára költözött Demjén Ferenc, Kosuth-díjas zeneszerző és előadóművész, aki jó barátságban van a Forró családdal. Így történt, hogy szombat este ő is átjött a vendéglőbe néhány barátjával, akik zenés műsorral szórakoztattak minket.

Többen tánkra perdültek, de a legvehemensebben két hatéves kislány ropta. Éjszakára már sajnos kevesebben maradtunk, a reggeli után pedig mi is útra keltünk. Szigetvárott Norbert és neje, Reni kalauzoltak bennünket a katolikus templomban és a várban. A jobb oldali képet Reni csinálta, mielőtt elváltunk tőlük abban a reményben, hogy jövőre ismét találkozunk.

Ezúttal már nem jelentettem ki, hogy ez volt az utolsó hazalátogatásom. Örültem, mert az idei Juhász találkozó olyannyira kedvére volt mindenkinek, hogy a Forró család minden évben újrázni kíván.

A találkozókra visszatérve

Szeretnék megosztani olvasóimmal néhány általánosabb megjegyzést, illetve tanácsot, amelyeket a cikk elején levő kérdésekre kaptam a megkérdezettektől. A feltett kérdésekre nem teljes mondatokban, hanem csak vázlatosan, a lényegre szorítkozva fogok reagálni.

Mik voltak a találkozó(i)tok legfontosabb célkitűzései, azaz, mire jó egy családi találkozó?

- Megismernünk egymást, megbarátkozni egymással, megerősíteni a családi kapcsolatokat, megosztani egymással büszkeségünket a hovatartozásunkat illetően.
- A nemzet családok szövevénye; ha azok összetartanak, egységesebb lesz nemzetünk is.
- Közös emlékezés őseinkre, megemlékezés a család neves tagjairól, akik a hazának építői voltak, és sokat tettek érte.
- Példát mutatni a fiataloknak, megosztva velük a családjuk történetét.
- Szokták mondani, hogy 'a név kötelez'. Ám nemcsak a nagy történelmi neveké, hanem bárkié, akinek a számára fontosak a családi hagyományok, és az, hogy az utódoknak továbbadja a megbecsülést ősei és magyarsága iránt⁹.

Hányan voltak a találkozó(i)tokon?

- A történelmi családok találkozói általában nagyobb létszámúak, míg másoké kisebbek. A résztvevők száma nyilván attól is függ, hogy kiket hívunk meg, miként történik a rendezés, és milyenek voltak a korábbi találkozók. Alább felsorolok pár családot és a találkozóik méretét:
 - 30-50 ---- Juhász, Vargha
 - 50-80 ---- Szelestey, Svastits
 - 80-120 ---- Barcza, Bogyay
 - 120-170 ---- Széchenyi, Berzsenyi
 - Nagyobb ---- Bánó
- Fontos, hogy minél több fiatalabb családtag legyen a találkozókon, hogy legyen kinek továbbadni a szervezés munkáját.
- Fontos, hogy minél több gyerek is legyen jelen, hogy minél korábban tudatosítsuk bennük a családi összetartás fontosságát.
- Természetesen sok múlik azon, hogy mennyire mélyre tud valaki menni a család gyökereinek a megismerésében, mennyire sok rokont akar valaki meghívni, és mennyire ismert a ma is élő rokonok elérhetősége. Fontos kritérium továbbá, hogy idejében megkapják-e a meghívót a külföldön élő rokonok, és hogy csak elektronikusan küldjük ki a meghívókat, vagy rendes postával is.

⁹ Vezetéknevem eredetileg Vargha volt; anyám Berzsenyi nevét már itt, Amerikában vettem fel 1961-ben.

A Juhász család esetében csak Juhász – Pretsinszky ükszüleinkhez tudtunk visszamenni, de szerencsések voltunk, minthogy nekik 31 ükunokájuk volt, és legtöbünknek kiterjedt családja van már.

Svastits – Csertán ükszüleimnek is 32 ükunokájuk volt, ami már eleve szép számú résztvevőhöz vezetett volna, de arra a távolabbi Svastits rokonokat is meghívtunk.

Vargha – Etényi ükszüleimnek 'csak' 19 ükunokájuk volt, de ott is kitágítottuk a meghívandók listáját, és Vargha Lajos ükapánk Vargha ükapjának az összes ismert utódját meghívtuk.

Berzsenyi – Takách ükszüleim esetében ugyancsak felmentünk Berzsenyi Dániel ükapámnak Berzsenyi Benedek ükapjához. Minthogy neki mintegy 6000 utódjáról tudunk, és minthogy erős a kötődés Berzsenyi Dániel nimbuszá-hoz, itt még nagyobb volt a résztvevők száma.

- Meg kell jegyezni, hogy nem könnyű feladat a ma is élő rokonság elérhetőségének a felfedezése, majd a címlista aktualitásának fenntartása, még akkor sem, ha csak az e-mail címekre szorítkozunk. Azok is sokszor változnak anélkül, hogy arról értesítést kapnánk.

Mi volt a program?

Bár én részletesebb leírásokat kértem, olyanokat nemigen kaptam. Így a válaszokat alább ugyancsak távirati stílusban adom közzé.

- ♦ Szép magyar szokás, hogy a házigazda kis kupicányi pálinkás koccintással köszöntse a megérkező rokonság tagjait.
- ♦ Fontos, hogy valaki imával kezdje az összejövetelt, és ha van a családban egy lelkész, megáldja ő az összegyűlt rokonságot és a találkozó célkitűzéseit. Különösen fontos ez a mai, túlzottan szekuláris világban.
- ♦ Legyen mindenkin egy kitűző / névkártya, hogy össze tudjuk hangolni a neveket és az arcokat, és emlékezzünk egymásra.
- ♦ Lehetőleg tömör legyen a megnyitó előadás, mely az őseket ismerteti, esetleg a család ősi eredetét, valamint a jelenlevő utódokat mutatja be.
- ♦ Ha vannak a közelben ősi családi sírok, szép gesztus, ha a résztvevők egy-egy szál virággal odalátogatnak. Amikor Gyenesdiáson volt a Svastits találkozó, azt a keszthelyi temető Svastits kriptájánál kezdtük el, míg Balatonfüreden a Vargha ősök sírjait látogattuk meg.
- ♦ Nagyon fontos, hogy valaki sok jó fényképet csináljon, és hogy azok meg legyenek osztva a rokonsággal. Jobb, ha a fényképésznek szakmája az, és ha ő nem családtag. És még jobb, ha nem csak fényképez, de összeállít egy videót is, melyet be lehet mutatni a későbbi találkozón.
- ♦ Fontos a helybeli TV csatornát értesíteni a találkozóról, és elkérni az elkészült kisfilmet, hogy azt be lehessen mutatni a következő találkozón.
- ♦ Meg kell szervezni az ebédet, lehetőleg önköltségesen.

- ♦ Legyen lehetőség kávéra, üdítőkre, esetleg süteményekre és pogácsákra is a nap során.
- ♦ Fontos, hogy ki legyen téve egy részletes családfa. Megoldható, ha 1000-nél nem nagyobb a családtagok száma. Ha nagyobb, vetítéssel be lehet mutatni annak PDF változatát.
- ♦ Fontos, hogy legyen egy csoportkép, de jó, ha több is van a család különféleágairól.
- ♦ Ha vannak előadások is, fontos, hogy azok rövidek legyenek; a hosszabb változatot e-mail mellékletként is meg lehet osztani.
- ♦ Jó, ha van egy zenei műsor is, lehetőleg olyan, amely valamelyest a családhoz kötődik.
- ♦ Érdemes kisebb kiállítást rendezni a családtagok által a találkozóra hozott fényképekből, iratokból, családi ereklyékből, és más családi vonatkozású dolgokból Természetesen, már a meghívó levélben szorgalmazni kell, hogy ezeket a családtagok hozzák magukkal.
- ♦ Voltak olyan találkozók, melyeken egy emlékfát ültettek a résztvevők.
- ♦ Több napos találkozók esetén a program színesíthető családi misével, illetve ünnepi vacsorával, amit tánc követ.
- ♦ A legeslegfontosabb az, hogy sok idő és megfelelő hely álljon rendelkezésre a kötetlen beszélgetésekhez.

Volt-e külön foglalkozás a gyerekekkel? Miből állt az a program?

- ▲ Egyik rokonom egy íjász versenyt rendezett a nagyobbak részére.
- ▲ A lányokat sodrófa hajítással szórakoztatták.
- ▲ Volt ahol egy közeli strandra vitte ki valaki a gyerekeket, másutt egy szabadtéri fürdőbe.
- ▲ Az egyik találkozón kézműves foglalkozást szerveztek a gyerekek részére.
- ▲ A 2011-es Berzsenyi találkozón az egyik unokahúgom egy irodalmi vetélkedőt rendezett az idősebb gyerekek és az érdeklődő felnőttek részére.

Egy vagy több napos volt a találkozótok?

- ★ Gyakoribb az egy napos találkozó, szombaton, nyáridőben, miután vége a tanításnak. Rendszerint reggel 10 órakor kezdődik, és a késő délutáni órákig tart.
- ★ Több napos találkozók esetében fel kell készülni arra, hogy másnapra csak kevesen maradnak, még akkor is, ha kedvükre van a program.
- ★ Ha a találkozó egy hajdani kastélyból kialakított 'kastélyszálló'-ban kerül megrendezésre, akkor talán természetesebb a több napos találkozó, másnapi (vasárnapi) misével.

Mi az, amit másként csinálnál, ha megint rendeznél egy találkozót? Milyen tanácsokkal szolgálsz azoknak, akik még nem rendeztek családi találkozókat?

- ❖ Fontos, hogy olyan családtag rendezze a találkozót, aki a legapróbb részletekre is figyelemmel tud lenni. Az is fontos, hogy legyenek segítők.
- ❖ A részvételi díjakat idejében kell beszélni ahhoz, hogy a számlákat fedezni tudja a találkozó rendezője. Később azokról pontosan számot kell adni. Jobb, ha a szervező egyik segítőtje vállalja a pénztári teendőket.

- ❖ A találkozón fontos, hogy senki se érezze magát egyedül; néha nem árt, ha megbolygatjuk a kialakult csoportokat, javasolva, hogy egyesek üljenek át más asztalokhoz, ismerkedjenek meg ezzel vagy azzal a rokonnal stb. A szervező munkája tehát nem ér véget azzal, hogy együtt van a társaság; arra is törekednie kell, hogy mindenki jól érezze magát.

Ezúton mondok köszönetet Bogyay Istvánnak és Évinek, Bánó Sándornak, Tóth Attilának, Széchenyi Kálmánnak, Szelestey-Polgár Attilának és Aczél Balázsnak, kik kérdőívemre reagáltak. Javaslataikat igyekeztem a lehető legjobban hasznosítani nem csak a Juhász találkozón, de a jelen cikkben is.

Ezen cikkemet azzal a kívánsággal fejezem be, hogy legyen a jövőben is sok szép családi találkozó minden olvasómnak. Ezzel segítsük, hogy összeforranak a családok, és hogy a családok összeforrása révén egységesebbé váljon nemzetünk is egy jobb jövő érdekében!